

gjøre opmærksom paa, at fordi der fra Sorø Academies Kasse tages Midler til den frie, folkelige Højskole, hvorom Forslag er stillet af Commissionen, derfor savnes der paa ingen Maaade Midler i Sorø Academies Kasse til tillige at tilfredsstille det Formaal, hvorom her er Spørgsmaal. Dernæst skal jeg fremhæve, at ligesaavidt som Holberg i sin Tid gav sine Midler til en Dplysningsanstalt i Sorø og ikke til en Theaterbygning i Kjøbenhavn, ligesaavidt kunde man, hvis man vilde gjøre denne Consequens gjældende, fremsætte den Indsigelse, at hvis Holberg vilde have havt en frit, folkelig Højskole i Sorø, saa vilde han have givet sine Midler dertil og ikke til det ridderlige Academi, som bestod. Der er dog endnu et andet Punkt i det ærede Medlems Foredrag, som jeg skal berøre, fordi det giver en Prøve paa den høie Grad af Overdrivelse, hvormed det ærede Medlem omtaler ethvert Punkt i denne Sag, og den overordentlige Raffhed, hvormed han efter sit Lune forholder alle de Summer, som det synes ham fordeelagtigt at gjøre større, og formindsker alle de Summer, som det efter hans Mening er fordeelagtigt at gjøre smaa. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Udvalgets Fleertal uden videre var gaaet ind paa et Forslag fra Ministeren, som vilde medføre en „meget betydelig Forøgelse“ af Udgifterne ved Theaterbygningen. Dette Forslag laa for ved anden Behandling, men Ministeren kom ikke til at modføre det. Forslaget gik ud paa at udelade af vor § 2 en Bestemmelse, som gik ud paa, at den nye Scene skulde have ganske de samme Dimensioner som den gamle, for at Decorationer og Maskinert kunde overføres dertil „uden Forandring“. Ministeren foreslog, at denne Pausus skulde gaae ud, thi, sagde han, naar der i det kongelige Theater skal være 1,700 Pladser istedetfor 1,400, kan det blive nødvendigt at tilveiebringe disse ved at forhøje Tilskuerpladsen med een Etage, men for at der fra en fjerde Etage i Huset kan være frit Indblik paa Scenen, bliver det mulig nødvendigt at gjøre Scenen saa og saamange Aen høiere, og saa maa man ogsaa foretage visse Forandringer i Decorationerne og Maskinertet, men Ministeren svarede udtrykkelig til i den færvne Mottvering,

som Udvalget modtog fra ham, og som den høitærede Minister vistnok vilde have gjentaget her mundtlig, hvis han ikke var bleven afstaaen derfra, at denne Forandring ikke vilde medføre nogen som helst betydelig Forøgelse af de Udgifter, som ere forbundne med Opførelsen af et nyt Theater, at de vilde blive — jeg husker ikke nu nøie selve Udtrykket — noget høist Ubetydeligt, noget Forvindende eller ialtfald noget Lignende. Det er altsaa meget langt fra, at Udvalget ved at gaae ind paa denne Ændring af Ministeren i mindste Maaade har handlet letfindigt eller forøget de Udgifter, hvorom der kunde være Tale; tværtimod, vi fik at vide, at der ikke deraf vilde flyde nogen Forøgelse af Udgiften, som kunde komme i Betragtning imod Fordelene.

J. N. Hansen: Jeg har, saavidt jeg mindes, ikke tidligere blandet mig i Forhandlingerne om det kongelige Theaters Stilling, men jeg finder mig i dette Dieblit drevet til at sige et Par Ord, dog heller ikke nu for at blande mig i Forhandlingen om denne Sag, men kun for at forklare min Stilling til den. Jeg hører til dem, som anerkjende det kongelige Theaters store Nytte og store Betydning. Jeg har saa tidt og ofte her i Salen hørt denne store Betydning udvikle meget veltalende; undertiden har der efter min Opfattelse været noget Overdrevent i disse Skildringer, og jeg troer, at man derved undertiden har virket imod sin Hensigt; men jeg har i Hovedsagen været og er enig med dem, som erkjende, at det kongelige Theater har en overordentlig stor Betydning for Staten, og jeg kan derfor aldrig give min Stemme til, at dets Drift skulde gaae ud af Statens Hænder. Hver Gang dette Spørgsmaal har forelgt, har jeg stemt derimod, og jeg antager, at jeg fremdeles vil stemme derimod. Derfor har jeg ogsaa stadig givet min Stemme til, hvad der efter min Overbevisning var nødvendig til, at det kongelige Theater fremdeles kan drives for Statens Regning, ligesom jeg i indværende Samling har stemt for, hvad den høitærede Cultusminister erklærede for nødvendigt dertil, og jeg for mit Vedkommende vil for de tilbagestaaende 5 Aar, om hvilke her er Tale, stemme i Overensstemmelse